

Aquella nit, la nit

per MARTA

Féia temps que tots teníem ganes d'anar a veure'ls en concert. Justament des de l'any 92, quan van començar i ella els va escoltar per primera vegada. Va fer que ens agradaren a tots. Així que vam haver d'esperar quatre anys fins que per fi ens vam assabentar que actuaven a prop. Estava tot controlat per a que fóra una nit perfecta. Ens havíem comprat tots els seus discs i ja ens sabíem totes les lletres. La nit començava amb un sopar els vuit junts, amb tot el necessari per a una nit de sopar així. Durant el sopar ja vam començar a cantar, contant tots els segons que faltaven per a poder veure'ls, per fi.

Tot anava molt bé. Tots la véiem tan contenta. Bé, tots estàvem una miqueta més contents del que era normal, però a ella se li veia una felicitat grandíssima i inexplicable per tot el cos. Ja faltava menys. Després de sopar vam agafar dos cotxes i cap al concert. Ella i el seu germà anaven els dos junts, en el mateix vehicle. Ella tenia moltes ganes que li cantara **Mi hermana Pequeña**.

Quasi sense adonar-nos ja estàvem allí. Hi havia prou gent. Ella va entrar primer i ens va co-

locar a tots en les primeres files, per poder viure més a fons la nit esperada durant tant de temps. Faltava poc per a començar, així que uns quants vam anar a per cervesa per a tots.

Començà, per fi, el concert.

Ningú no va parlar amb ningú durant tota l'estona. No ens féia falta, tan sols ens miràvem. Ens véiem cantar i botar tots alhora, amb l'imborrable cara de satisfets, contents amb mig "pet" que portàvem tots; ens ho déiem tot així.

Es va acabar el concert i ens vam quedar allí, sense dir res de tan al·lucinats com estàvem. Fins que no se'n va anar un poc la gent no vam reaccionar. I ara sí, tots a l'hora dient: "vaja concert, quina passada, són molt divertits, féia temps que no m'ho passava així de bé...". Era prou tard, però abans d'anar a casa vam decidir de fer l'última cervesa.

Una vegada fora, el germà va voler vindre amb nosaltres, i ella es va quedar en l'altre cotxe. Tornava a casa satisfeta. Havia estat una nit increïble, millor del que es pensava. I el que la va fer més feliç va ser el veure que nosaltres ens ho havíem passat

tan bé com ella. De tornada cap a casa, ells anaven davant. I segur que no paraven de parlar del concert, igual com nosaltres. De sobte, vam veure com del vehicle de davant algú treia primer el cap i després mig cos, pel sostre del cotxe. Era ella. Ens va donar a tots per riure. Encara anàvem pets. I quasi sense adonar-nos vam veure com el cotxe frenava en sec i el mig cos que estava fora del cotxe queia damunt del sostre.

Vam baixar del cotxe per veure què havia passat. No reaccionava. Se'n va passar el pet en un segon. La vam traure

d'allí i estava com trençada. Se li havien afonat les costelles al cos. Ell la va agafar als braços. Estava molt pàl·lida. I allí a terra, mirant-la, va començar a cantar-li: **Se acerca mi hermana pequeña ya / de algún modo siempre tengo que acabar cuidando de ella / sonrío todos los días que encuentra un plan [...] / me esfuerzo porque sea la chica más feliz sobre la tierra [...] / cuando todo parece que marcha mal, ten en cuenta que puede ser que sólo lo parezca. Por si acaso, quédate cerca de mí, a mi lado.**

